

Jezus heeft me precies deze woorden gezegd: "**Geloof is God.**"

Maar deze twee woorden bevatten een immens licht, zo groot dat het onmogelijk is ze uit te leggen - Maar ik zal doen wat ik kan.

In het woord "Geloof", begreep ik dat **Geloof God zelf is.**

Zoals stoffelijk voedsel leven geeft aan het lichaam opdat het niet sterft, zo geeft Geloof leven aan de ziel. **Zonder geloof is de ziel dood.**

Geloof doet leven, Geloof heiligt, Geloof vergeestelijkt de mens.

En geloof doet haar de ogen gericht houden op een Opperwezen.

In alles wat haar overkomt kijkt ze altijd naar zichzelf in God

En zo, bij een beproeving, verheft het geloof haar in God en zij is niet verdrukt. Zij klaagt niet want zij weet dat zij haar tevredenheid niet hier vindt, maar wel in de Hemel.

Evenzo, als vreugde, rijkdom en genietingen haar omringen, verheft het geloof haar in God, En zij zegt tot zichzelf: "O, hoeveel tevredener en rijker zal ik zijn in de Hemel!" Zij voelt zich gehinderd door deze aardse dingen, zij veracht ze, en vertrapt ze onder haar voeten.

Het komt mij voor dat het met een ziel die uit geloof leeft, gebeurt als met iemand die miljoenen en miljoenen munten bezit, en zelfs hele koninkrijken, en iemand anders wil hem een cent aanbieden. Wat zou hij zeggen? Hij zal beledigd zijn (...)

Laten we nu weer teruggaan naar het idee van voedsel: door voedsel tot zich te nemen,

- wordt het lichaam niet alleen in stand gehouden, maar
- deelt het in de substantie van het voedsel, dat zich omvormt tot het lichaam zelf.

Hetzelfde geldt voor **de ziel die van het geloof leeft**:

Omdat het geloof God zelf is, komt de ziel tot het leven van God zelf.

En door zich met God te voeden, gaat zij delen in de substantie van God.

En door in Hem te delen, gaat zij op Hem lijken en wordt zij omgevormd in God zelf.

Daarom gebeurt het met **de ziel die leeft vanuit het geloof**, dat,

- zoals God heilig is, de ziel heilig is .
- zoals God machtig is, zo is ook de ziel machtig.

Aangezien God wijs, sterk en rechtvaardig is, wordt de ziel wijs, sterk en rechtvaardig.

En zo ook met alle andere eigenschappen van God. Kortom, de ziel wordt een kleine god.

O, de gelukzaligheid van deze ziel op aarde, om dan in de hemel nog meer gelukzalig te worden!

Ik begreep ook dat de woorden die de Heer tot zijn geliefde zielen zegt

- "**Ik zal u in het geloof huwen**" niets anders betekenen dan dat de Heer, in dit mystieke huwelijk, de zielen Zijn eigen deugden komt schenken.

Het komt mij voor dat het gebeurt als bij twee echtgenoten: als zij hun bezittingen samenvoegen, zijn de bezittingen van de een niet meer te onderscheiden van die van de ander. Maar beiden worden hun eigenaars. In ons geval echter is de ziel arm - al het goede komt van de Heer, die haar laat delen in Zijn bezittingen.

Het leven van de ziel is God - **Geloof is God.**

En de ziel, door het geloof te bezitten, bekomt alle andere deugden.

Het geloof is als een koning in het midden van zijn hovelingen : alle andere deugden omringen het en dienen het. Zonder geloof zijn de andere deugden zonder leven.